

ל"ג בעומר תשפ"ב - למה פסקה המגפה בל"ג בעומר?

1. **יבמות סב,ב:** שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד ... מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת ... כולם מתו מיתה רעה, מאי היא? ... אסכרה [חיידק ה'דיפתריה' הגורם לחנק בגרון וכיום מחסנים את התינוקות מפניו].

מאירי יבמות סב: קבלה ביד הגאונים שבל"ג בעומר פסקה המיתה ונוהגים שלא להתענות בו. **התועודיות הרבי מלובאוויטש תשמב ג/1429:** מדיוק הלשון 'פסקו מלמות', משמע שלולי העניין של ל"ג בעומר היה נמשך ח"ו עונש זה. על דרך 'ותעצר המגפה', שלולי הקטורת הייתה נמשכת ח"ו. והכוונה שהיו תלמידים נוספים שקודם לא נהגו כבוד זה בזה ושינו הנהגתם בל"ג בעומר ופסקו למות.

שולחן ערוך רבינו הזקן תצג,ה: ל"ג ימים - יש אומרים שהם מתחילין מיום ראשון של ספירת העומר ומסיימין בל"ג בעומר, שבאותו יום מתו האחרונים של הכ"ד אלף ... ויש אומרים של"ג ימים אלו מתחילין מיום ב' לחודש אייר ומסיימין בערב שבועות ... ועל פי דבריהם יש נוהגין להסתפר ולישא בכל שלשה ימי הגבלה, אלא שאין מסתפרין ונושאים בר"ח אייר כדי שיהיו נוהגין אבילות ל"ג ימים שהם מתחילין בר"ח אייר ומסיימין ביום ראשון של ההגבלה ומקצת אותו יום האחרון הוא ככולו.

2. **חידושי אגדות מהרש"א שם:** כל אחד דיבר לשון הרע והיה מספר בגנות חברו, וסימן למיתה 'אסכרה' היא לשון הרע [שהוא בגרון ובפה].

יקרא יט,יח: ואהבת לרעך כמוך - **מדרש ספרא:** אמר רבי עקיבא: זה כלל גדול בתורה. **כתובות סב:** רבי עקיבא היה רועה צאן אצל כלבא שבוע. ראתה בתו שהוא צנוע ומעולה [במידות נעלות] אמרה: אם אתקדש לך תלך ללמוד?! אמר: כן. **סנהדרין קי:** דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא - דברי רבי עקיבא ... אמר רבי יוחנן: **שבקיה רבי עקיבא לחסידותיה** [שהיה תמיד מלמד זכות על ישראל].

3. **ירושלמי סנהדרין א,ב:** מעשה בעשרים וארבע קרונות של בית רבי, שנכנסו לעבר שנה בלוד ונכנסה בהן עין הרע ומתו כולם בפרק אחד - **ליקוטי שיחות לב/151 והע' 25:** מכך נלמד בענייננו שסיבת מיתת תלמידי רבי עקיבא בפרק אחד הייתה מפני שהגיע מספרם לכ"ד אלף שהוא מספר גדול ביותר, כבסיפור הנ"ל בירושלמי שהיו כ"ד קרונות וזה גרם שתכנס בהם עין הרע. ואין זה סתירה לבבלי שמתו מפני שלא נהגו כבוד, **דזה וזה גרם:** היות שנכנסה בהם עין הרע, לכן נענשו על חטא קל שלא נהגו כבוד. ולהוסיף מהמובא בכתבי האר"י כי הימים בין פסח לעצרת הם ימי **דין**.

4. **ליקוטי שיחות כב/139:** לכל אחד מהתלמידים היה את הדרך בה הבין תורת רבו ועל פיה עבד את ה'. אצל האחד היה העיקר אהבת ה' ואצל השני יראת ה'. ומכיוון שהיו תלמידי רבי עקיבא שעבדו בעניין של 'אהבת לרעך כמוך', השתדלו להשפיע על חבריהם שגם הם יעבדו ה' בדרך זו. וכאשר החברים לא קיבלו את דעתם - הרי שלא נהגו כבוד זה בזה. עוד זאת: רבי עקיבא חי כל ימיו בתשוקה בעניין המסירות נפש, כפי שאמר **לתלמידיו:** 'כל ימי הייתי מצטער ... מתי יבוא לידי ואקיימנו'. ותלמידי רבי עקיבא קיבלו ממנו את אותה התשוקה וכל עניין בעבודת ה' היה אצלם במסירות נפש שחדר את כל מציאותם - ולכן לא היה אצלם מקום לעניין אחר ... מנגד, כאשר יצא רשב"י מהמערה אחרי 13 שנה, סדר העבודה שלו לא היה בהתבודדות מישוב העולם, אלא אדרבה 'כל היכן שהיה מקפיד רבי אלעזר וגורם לחולי' - היה מרפא רבי שמעון. הוא הביא רפואה לעולם וכהמשך דברי הגמרא שם, שאל איפה יש דבר שצריך תיקון וסידר את גבולות בית העלמין בטבריה.

עירובין יג: שלש שנים נחלקו בית-שמאי ובית-הלל, הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו. יצאה בת קול ואמרה: 'אלו ואלו דברי אלהים חיים הן, והלכה כבית-הלל'. וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלהים חיים מפני מה זכו ב"ה לקבוע הלכה כמותן? מפני שנחין ועלובין היו, **ושונין דבריהן** ודברי ב"ש, ולא עוד אלא שמקדימין דברי ב"ש לדבריהן.

רמב"ם הלכות אישות פרק טו: צוו חכמים שיהא אדם מכבד את אשתו יותר מגופו ואוהבה כגופו, ואם יש לו ממון מרבה בטובתה כפי הממון ... וכן צוו על האישה שתהיה מכבדת את בעלה יותר מדי.